నాతోబాటు నలుగురు

మంజుశ్రీ

మహానగరం. వర్షం కురవబోతూన్నది.

నాలుగు రోడ్ల కూడలి.

పెన్ షాపుదగ్గర కృష్ణమూర్తి నిలుచుని ఉన్నాడు.

ఐదు నిమిషాలు పట్టింది. దుకాణదారు తన కలం బాగుచేసి ఇచ్చాడు.

'బిల్' అందుకున్నాడు.

కాగితం లేదన్న సమస్య తీరిపోయింది.

ప్రొప్రయిటర్ దగ్గరనుంచి ఒత్తునుకు పుస్తకం తీసుకున్నాడు. బిల్ వెనుక వ్రాశాడు–"తార."

కళ్ళలో మెరిసినట్లయింది. దానితో మనసులో తాను ఎల్లప్పుడూ ఎవరికైతే శుభం కోరతాడో ఆ మూర్తి. పెద్ద పూలజడ, కళ్యాణ తిలకం. దగ్గరగా వచ్చింది. చిట్టచివరిసారి. కళ్ళల్లో ఏడుపుతో కూడిన నవ్వు. చిన్నపిల్లవాడికి బోధిస్తున్నట్లుగా చెప్పింది.:

"ఇలా చూడమ్మా కృష్ణా! ఎందుకలా తలవంచుకుంటావు? నేరం చేసినవాడిలాగా ఇదేం కొత్తకాదు. చరిత్రలో ప్రేమించుకున్న వాళ్ళెవరూ పెండ్లిచేసుకోరు. అప్పుడు కథలే ఉండవు." పెదవులు నొక్కిపట్టింది. విషాదంగా నవ్వింది. చనువుగా తన చేయి 'తన' చేతిలోకి తీసుకుంది. ఇలా చెప్పింది:

"నన్ను మరచిపోవు. నాకు తెలుసు.

నా కప్పుడప్పుడు నీ యోగక్షేమాలు వ్రాస్తూ ఉండు. నెలకు ఒకటిచొప్పున వ్రాయి. కాదూ రెండు నెలలకు. ఇదిగో ఈ కలం తీసుకో. నేను క్షణం క్షణం గుర్తుండటానికి."

తీసుకున్నాడు. అందుకోలేదు. ఆ వెలుగు తనదికాదు. దూరంగా దూరంగా మెరుస్తున్నచుక్క అయింది. ఆమె. ఆమే. తార.

ఎన్ని పుస్తకాలపైన వ్రాశాడో!

ఎన్ని చోట్ల శ్రీరామకు బదులు వ్రాశాడో తార. తార. తార.

తన జీవితాన్ని తెగిపోయిన ఏకతార చేసిన తార.

ఆమె ఇచ్చింది ఆ కలం గుర్తుగా, తనకు. తన ప్రాణం.

ప్రాణంలానే చూసుకున్నాడు.

దాని 'నిబ్' బాగుచేయించేందుకు తెచ్చాడు, ఇవాల్టికి. కోపంగా వ్రాసింది ఉత్తరం, బొత్తిగాసమాధానం వ్రాయటం లేదని. సమాధానం వ్రాసేందుకు, ఈమధ్య వ్రాయనంటున్నది. అందుకే ఇక్కడికి వచ్చాడు. ఖరీదైన కలం. ఆవాళ పెండ్లిరోజున తన కెన్నో బహుమతులు వచ్చినవి. ఆ సాయంకాలం తాను ఈ బహుమతిని తన కిచ్చింది. ''వెళ్ళిపోతున్నాను, అత్తారింటికి. తప్పదు కదా. ఉత్తరాలు వ్రాస్తూఉండు. ఇదిగో ఇది తీసుకో. ఇంతకంటే ఏం ఇచ్చేం దుకూ తోచటంలేదు.'' ఆమె నవ్వు దిగులుగా ఉంది.

తీసుకున్నాడు. అదుగో. అదే ఈమధ్య వ్రాయనంటూంటే, 'తార'కు ఉత్తరం వ్రాయాలి వ్రాయకపోతే ఏం బాగుంటుంది? అని తీసుకుని వచ్చాడు. రేపు ఉత్తరం వ్రాస్తాడు. "ఈమధ్య ఒంట్లో ఏమీ బాగుండటంలేదు ఆకలిలేదు. రుచి లేదు. ఇక్కడ ఈ ఊళ్లో ఉద్యోగం మానేస్తామని ఉంది. ఉనికి బరువుగా ఉంది.'' అనేనా! మనసులో అలా వ్రాస్తాదే కానీ ఛీ ఛీ! అసలు అలా వ్రాయడు. అలా వ్రాస్తే ఆమె మనస్సు నొచ్చుకోదూ. కంట నీరుపెట్టుకోదూ. ఆమె కంటనీరు పెట్టుకుంటే ఇంకేమైనా ఉందా? తన మనసు బావురుమంటుంది. "కులాసాగా ఉన్నాను బాగా సినిమాలు చూస్తున్నాను. (వట్టిదే!) హాయిగా ఉంటున్నది. కిటికీలోంచి వెన్నెల వస్తున్నది. గోడమీది తొట్లలో చామంతి పూలు పూస్తున్నాయి. ఇప్పుడు రాత్రి పదిగంటలు. గుర్తుపట్టావా? నువ్విచ్చిన కలంతోనే ఈ అక్షరాలు వ్రాస్తున్నాను. ఎంతమంచిదో ఈ కలం, నీలాగా! ఎంత స్నేహమో ఈ కలంతో నాకు" అంటూనే వ్రాస్తాడు. ఇవి అబద్ధాలు కావా? నిజమే! అబద్ధాలే ఎప్పుడూ అందంగా ఉంటాయి. అందాన్ని ఆరాధిస్తాము. అంచేత అబద్ధాలను!

అదుగో ఆ కలమే ఇప్పుడు మళ్లీ వ్రాస్తున్నది. 'తార' 'తార' అని.

డబ్బు ఇచ్చేశాడు కృష్ణమూర్తి

ముందుకు అడుగిడబోతుండగా పెద్ద చినుకొకటి వచ్చి మీదపడింది తల పైకెత్తి ఆకాశంకేసి చూస్తే, పెద్ద ఏనుగుల గుంపు స్వేచ్ఛావిహారానికి బయలు వెడలినట్లు మబ్బులు. బస్‌స్టాప్ చేరే లోపల తడిసిపోకపోతే ఇంటికి చేరి పోవచ్చు. కాని ముందుకడుగిడబోతే- అంతలోనే జల్లు.

తరవాత ఎడతెరిపిలేని వాన. తొండాల్లోంచి నీళ్లు చిమ్ముతున్నట్లు. గాలి హోరు. దీపాలు వెలిగాయి ఆరి పోయినవి. రోడ్లమీద చెట్లకొమ్మలు విరిగి పడుతున్నాయి. దీపాలు వెలుగు తున్నాయి, ఆరిపోతున్నాయి.

ఫుట్‌పాత్ పక్కనే గలగలశబ్దం చేసు కుంటూ నీళ్ళు పారుతున్నాయి. సిమెంటు రోడ్లు అందంగా ఉన్నాయి. ఇంత నగరంలోనూ, రోడ్లమీద ఒక్క పురుగు కనబడటంలేదు. ఆకాశంలో ఎవరో బాణసంచా పేలుస్తున్నారు. బంగారపు విండ్లు విరిచిపారేస్తున్నారు. ఎంత బావుందో వాన.

అందరూ ఇళ్లు చేరుకున్నతరువాత కురవకూడదు!

అందరూ ఒకే సమయానికి ఇళ్లు చేరుకుంటారని భగవంతుడికి నమ్మక మేమిటి? అందుచేతనే వాన ఎప్పుడు పడితే అప్పుడే వస్తుంది.

కృష్ణమూర్తికి ఏమీ తోచటంలేదు. బిల్ కాగితమంతా నిండిపోయింది తారలతో నిబ్ బాగుచేయడానికే పది రూపాయల బిల్ చేశాడు అందుచేత కుర్చీలో కూర్చోబెట్టాడు, ప్రొప్రయిటరు. బయట వాన కురుస్తున్నది. జోరున వాన. హోరున వాన. బోరున కురుస్తున్నది.

గూళ్ళలోని పక్షుల్లాగా రోడ్లపైన ఎదురుగా కొట్లలోని మనుషులు ఆత్రంగా చూస్తున్నారు. ఎవరో పట్టి బంధించినట్లు సిటీబస్సులుకూడా ఆగిపోయినవి. "అఖిల లోకమ్ము ఉదకమయత్వ మొదవె" అన్నట్లుగా ఉంది.

కృష్ణమూర్తికి విసుగ్గా ఉంది. ఇంత లోనే హోరు తగ్గింది. జోరుతగ్గింది. దీపాలు మిలమిలా మెరుస్తున్నాయి. వాన ఆగిపోయింది. తుడిచిపెట్టినట్లుగా ఉన్నాయి రోడ్లు.

ఒక్కొక్కరే రెక్కలార్చుకున్న పక్షుల్లా మనుషులు రోడ్డుమీదికి వస్తున్నారు. ఎలక్ట్రిక్ తీగెల వెంబడి నీళ్లు చుక్కలు చుక్కలుగా కొంత దూరం ప్రయాణంచేస్తూ రాలి పోతున్నాయి. దీపాల కాంతుల్లో నీటి చుక్కలు మెరిసిపోతున్నాయి. చెట్లమీద పక్షులు రెక్కలార్చుకుంటున్నాయి. సైకిళ్ళూ, బస్సూ, రిక్షాలూ, మళ్ళీ రోడ్ల పైన మనుషులూ పారుతున్నారు. నీళ్ళు పారటం తగ్గిపోయింది. ఆకాశంలో మేఘాలు చెదిరిపోలేదు. మనుషులు

నడుస్తున్నారు. రిక్షాలూ, కార్లూ తప్పించుకుంటూ కృష్ణమూర్తి నడుస్తున్నాడు.

హోటల్లో భోంచేసి పోవాలి. ఈ లోపున మళ్ళీ వాన రావచ్చు.

రావచ్చునేమిటి? వస్తుంది.

వానలో తడవటమంటే తగని భయం కృష్ణమూర్తికి.

అందుచేత ఈపూట భోజనం మానేస్తే అన్న ఊహ తట్టింది.

రిక్షాలో ఎక్కి బస్‌స్టాప్‌కు పోతే?!

ఇన్ని ఆలోచనలు.

పోస్టాఫీసుకు వెళ్ళి ఉత్తరం వ్రాసి పడేస్తే. కాదు స్థిమితంగా వ్రాయాలి. కృష్ణమూర్తి ఆలోచిస్తూ నడుస్తున్నాడు మళ్ళీ వానవచ్చింది.

మహానగరం, వేలం హాలులో చిక్కబడి పోయాడు రతన్‌నాల్, మార్వాడీ! వాన కురుస్తున్నది. ఎడతెరిపిలేని వాన.

సాయంకాలం ఆరుగంటలు, ఏడు గంటలు, ఎనిమిదిగంటలు. ఇంటిదగ్గరకు ఆ పెద్దమనుషులు వచ్చిఉంటారు. వాళ్ళకు కారుంది, వాళ్ళు వస్తారు. తనను పిసినారి అని అందరూ అంటారు. అంటే అన్నారు. లేకపోతే ఇంత డబ్బు ఎలా కూడబెట్టేవాడు తాను. అప్పులివ్వటం, ఎదైనా తాకట్టుపెట్టుకుని వడ్డీ పెరగటం, అసలుకన్నా, వాళ్ళు అప్పు తీర్చలేకపోవటం, ఆ వస్తువు తనది కావటం. అట్లా ఎన్ని? రేడియోలు, గడియారాలు, కంచాలు, చెంబులు, సోఫాలు, ఇంకా ఇంకా. అదే తెలివి. డబ్బు ఖర్చుపెడుతూ కూడబెట్టలేం. కూడబెట్టమంటేనే ఖర్చుబెట్టక పోవడం. తాను ఇంతడబ్బు కూడపెట్టీ కారు కొనలేదని అయినవాళ్ళు తనకు వినపడే లాగానే అప్పుడప్పుడు నవ్వుకుంటూ వుంటారు వాళ్ళకేంతెలుసు ఎప్పుడో, ఎవరో, కారుకూడా తనదగ్గర తాకట్టు పెడతారు. తరువాత విడిపించుకోలేరు. అప్పుడు తనకు చౌకగా కారు వస్తుంది. 'సెకండ్ హాండ్' ది కొనాలన్నా బోలెడు డబ్బవుతుంది. వాళ్ళకు తెలీదు. డబ్బు కూడబెట్టడం గొప్ప తెలివి తేటలతో కూడుకొని ఉన్నపని, వాళ్ళకు తెలీదు. వాళ్ళకు తెలీకపోతే తెలీకపోయె. ఇప్పుడు ఇంటికెలా పోవాలి. ఈ వానకు అర్థంలేదు. పాడువాన. టాక్సీ కూడా చుట్టుపక్కల లేదు. కొంచెం ఇప్పుడిప్పుడే తగ్గుతున్నది వాన.

రతన్‌లాల్ మహా విసుక్కుంటున్నాడు. అవతల పెద్దమనుషులు ఈపాటికి తన ఇంటికి వచ్చి ఉంటారు. ఈ వ్యవహారం ఫైసలయితే, తనకు చాలా లాభం గిడుతుంది. భగవాన్! రిక్షా అయినా కనబడదే. కొంచెం జోరు తగ్గినట్లుగా ఉంది.

"ఏయ్ రిక్షా?"

వాడికెంత గర్వమో!

అవును, ఇప్పుడు పదిమంది

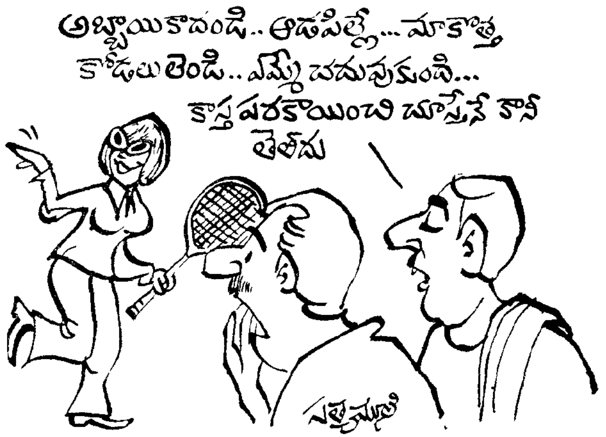

విలుస్తారు. విచిత్ర మేముంది? రూపాయి కావాలిట వాడికి.

ఏం చేస్తాం మరి కర్మ. రతన్‌లాల్ ఏడ్చుకున్నాడు.

రూపాయి పోతున్నది ఎట్లా.

"ఎందుకోయ్ రూపాయి, ఇంత అన్యాయమూ మరీ."

వాడు శాంతంగా సమాధానం చెప్పాడు.

"అన్యాయమేముంది బాబూ! జోరున వానకురుస్తూంది! ఈ వానలో ఎవరొస్తారండీ!"

"ముప్పావులాకు రావోయ్."

"రాను బాబూ."

"కలికాలం. అంతా అన్యాయమే" అని గొణుక్కున్నాడు రతన్‌లాల్. రిక్షావాడన్నాడు: "వాన కురుస్తున్నది బాబూ లేకపోతే అరణాలకే తొక్కుతాను. రెక్కలకష్టం సూడాలి బాబూ. దర్మప్రెబువులు. ఈ సలికి సచ్చిపోతాను సప్పగా తడిసిపోతాను బాబూ."

ఒళ్ళంతా దహించుకుపోయింది రతన్‌నాల్‌కు. తనకు కారు లేకపోవడం ఎంత తెలివితక్కువ పనయిపోయింది, అనుకున్నాడు మనస్సుకి విపరీతమైన కష్టమూ తోచింది.

"సరేపోనియ్" అన్నాడు ఎంతో అయిష్టంగా.

రిక్షావాడి ముఖం వెలిగిపోయింది. పరమోత్సాహంతో నీళ్ళను చప్పుడు చేసుకుంటూ తొక్కుకుపోతున్నాడు. వాన కురుస్తూంది. ఎలక్ట్రిక్ దీపాలు మసక మసకగా కనపడుతున్నాయి. రిక్షాపోతూన్నది. రోడ్డుమీద ఒక్క పురుగూ లేదు. ఒక్కొక్క చోట చక్రాలు నీళ్ళను కోసుకుంటూ పోతున్నాయి. గలగలా పారుతున్నాయి. రతన్‌లాల్‌కు చాలా అసంతృప్తిగా

ఉంది. బూట్ పైన నీళ్ళు పడుతున్నాయి. రిక్షావాడు పూర్తిగా తడిసిపోతున్నాడు. రిక్షా పోతూనేఉంది. రతన్‌లాల్‌కు కోపంగా ఉంది.

రిక్షా ఓ చోట వంకరగా తిరిగి ఇంకో వీధిలోకి పోతున్నది. చిన్నచిన్న కాఫీ హోటళ్లు రెండూ, ఓ కిళ్ళీబడ్డీ, దూరంగా పార్కు, ఒక పక్కగా ఆడపిల్లల కాలేజీ, ఓ ఫర్లాంగు దూరంలో మునిసి పాలిటీవాండ్లు కట్టించిన క్వార్టర్లూ-మధ్య కూడలి. రిక్షా అక్కడ తిరుగుతున్నది మలుపు, ఫుట్‌పాత్ పక్కనే రిక్షా ఆపాడు రిక్షావాడు. రతన్‌లాల్‌కు చాలా కోపం వచ్చింది. రిక్షావాడు రిక్షా దిగి పోయాడు. వాన కురుస్తూనే ఉంది. "ఎందుకు దిగావు? ఏమి వచ్చింది నీ రిక్షాకు? లేక నీకేమైనా వచ్చిందా? పోనీ త్వరగా ఇంటికి పోవాలి. నేనుకూడా తడుస్తున్నాను" అంటున్నాడు రతన్ లాల్ కోపంగా. రిక్షావాడు రోడ్డుమీద ఫుట్‌పాత్ పక్కనేఉన్న ఏదో వస్తువును చప్పున పైకి తీశాడు. రతన్‌లాల్‌కు కోపం తగ్గిపోయింది. "ఏమిటేమి" టన్నాడు, కంగారుగా, ఆశగా, ఈసూ యగా. రిక్షావాడు రతన్‌లాల్ చేతికి ఒక మంచి "పెన్" ఇచ్చాడు. నిర్వికారంగ రిక్షా తొక్కుకుంటూ ముందుకు సాగి పోయాడు. వానకురుస్తూనేఉంది.ఎలక్ట్రిక్ దీపాలక్రిందుగా రిక్షా పోతున్నది. వాన జోరు కొంచెం తగ్గింది.

రతన్‌లాల్ మనస్సులో వెయ్యి ఆలోచన. పెద్దలు ఆశ నోరు తెరుచు కున్న తిమింగిలంలా అతణ్ణి మింగు తూంది. రతన్‌లాల్ మింగుడు పడ్డాడు. వెయ్యి ఆలోచనలు ఉక్కిరిబిక్కిరి ప్రత్యుక్తులు మనస్సులో. "పాపం ఎవరో పారేసు కున్నారు" అన్నాడు రిక్షావాడు నీళ్ళ చప్పుడుతో కలిసిపోయే మాటలతో.

రతన్‌లాల్ మాటాడలేదు.

ఏమీతోచలేదు. ప్రతిదీపం క్రిందనూ క్షణంసేపు చూస్తున్నాడు ఆకాశాన్ని.

మనస్సులో మెరుపు మెరిసింది.

"ఎంతో ఖరీదుకాదు, నాలుగైదు రూపాయలు అవుతుంది" అన్నాడు రతన్‌లాల్.

"అంతేనా" అన్నాడు రిక్షావాడు.

రతన్‌లాల్ గుండెలో వెయ్యి కుశంకలు పుట్టుకువచ్చినై. అసంతృప్తి మూలిగింది. గాంభీర్యం చెక్కుచెదర కుండా "అంతే" నన్నాడు. వాన తగ్గి కురుస్తూఉన్నది,

రిక్షా పోయిపోయి ఇనుప కటకటాల పాతబంగళా ముందు ఆగింది.

"ఇక్కడే" అని రతన్‌లాల్ రిక్షా దిగాడు.

"లోపలకురా పాపం తడుస్తావు" అన్నాడు రిక్షావాడితో.

రతన్‌లాల్ చూశాడు. తన ఇంటి ముందుకారులేదు. గేటుదగ్గర పెద్ద లైటు వేసి ఉంటుంది. ఇంటావిడ, మర్యాద

కోసం మళ్ళీ తియ్యలేదు. రతన్‌లాల్‌కు కోపం వచ్చింది. మెట్లు ఎక్కి పైకి వచ్చాడు. లైటుతీసేశాడు. కోపంగా అరిచాడు ఇంటావిడ నుద్దేశించి "లైట్ తీసెయ్యడం మరచిపోయావా?" రిక్షా వాడు వెనకనే వచ్చాడు. రూపాయి వస్తోంది ఇప్పుడు తనకు. రతన్‌లాల్ భార్యను పిలిచి రూపాయి తెమ్మన్నాడు. ఆమె గ్రహించింది. వరండాలో రిక్షా వాడు నిలుచుని ఉన్నాడు నీళ్ళుకారుతూ. ఆమె ముఖం వెలుగుతున్నదీపం కాస్త ఆరిపోయినట్లయింది. రూ పా యా? ఆమెకూ కోపం వచ్చింది.

రతన్‌లాల్ వరండాలోకి వచ్చాడు. రూపాయి ఇచ్చాడు. రి క్షా వా డు సంతోషపడ్డాడు కాని కదల్లేదు. రతన్ లాల్ అన్నాడు, "ఏమోయ్ నువ్వేం చేసుకుంటావు యీ కలం? మా పిల్లవాడు కలం కొనిపెట్టమని రోజూ పోరు తున్నాడు. నేనే మరిచిపోతున్నాను, ఏదో ఉంటుంది. మూడు నాలగు రూపాయలు చేస్తుందేమో ఇది. అంతే అసలు ఖరీదన్నమాట. చాలా పాతబడి పోయింది. అవునులే, యీవిషయాలన్నీ నీకేమి తెలుస్తాయి. ఓ రూపాయి ఇస్తాను నాకిచ్చేస్తావా?" అంటూ రతన్‌లాల్ స్నేహపిచ్చింలంగా నవ్వాడు.

ఇంకోరూపాయి. రిక్షావాడికి గుండెల్లో సంతోషం కలిగింది. తన అదృష్టం, లేచినవేళ అనుకున్నాడు. ఆశ పుట్టింది. తనుకూడా తెలివికలవాడే అని నిరూపించుకోవాలి. అంత తేలిగ్గా లొంగి పోతాడా. గర్వంకూడా కలిగింది.

"మూడు రూపాయలివ్వండి బాబూ. తళతళా మెరిసిపోతుంటేను. కొత్తదే!" అన్నాడు.

"అయితే తీసుకపో."

రిక్షావాడికి తెలిసిపోయింది తను ఉట్టి తెలివితక్కువవాడు. తెలివి చూపించుకోబోతే ఇంతే అవుతుంది.దెబ్బతిన్నాడు. రతన్‌లాల్ చేతిలోనుంచి ఆ కలాన్ని అందుకోబోయాడు.

రతన్‌లాల్ అన్నాడు. 'నువ్వేం చేసుకుంటావ్ దాన్ని, నీకు తెలీదు. ఎవరో అర్దో, పాపవలాయో పెట్టి నీచేతుల్లోనుంచి తీసుకుంటారు. పోనీ రెండు రూపాయలిస్తాను. ఇచ్చేసిపో. మా పిల్లవాడు పోరుపెట్టుతున్నాడు. లేక పోతే నేను తీసుకోకపోదును."

రిక్షావాడు "సర్లెండి బాబయ్యా" అన్నాడు.

"మూడు రూపాయలే!" ఒక్కసారి రిక్షా లాగినందుకు. రిక్షావాడికి పట్టరాని ఆనందం కలిగింది.

తలుపుచాటునుంచి ఇంటావిడ చూస్తూ ఉంది.

రిక్షావాడు ఆ సంతోషంతో వరండా మెట్లు జారిపడబోయాడు. పడలేదు. రోడ్డుమీద రిక్షా గణగణ గంటచప్పుడు చేసుకుంటూ పోతున్నది. ఇంటావిడతో

రతన్‌లాల్ తనకవాళ ఎనభై రూపాయల లాభంగురించి చెప్పతూ, ఆమె రెండు రూపాయల దుఃఖాన్ని పోగొట్టుతున్నాడు, విడమరిచి చెప్పతూ.

వాన వెలిసింది

చెట్ల ఆకులపైనుంచీ నీటిబొట్లు రాలుతున్నాయి, ఒక్కొక్కటిగా. రోడ్డుమీద దీపాలకాంతి ప్రతిఫలిస్తున్నది. జన సమ్మర్దమూ తగ్గిపోయినది. ఆకాశం తెరిపిగా ఉంది.

ఏడ్చి ఏడ్చి అలసిపోయిన పసిపాప నిద్రలా మహానగరంకూడా ప్రశాంతంగా ఉంది. రాత్రి ఒకవంతు గడిచింది.

మహానగరం. అందులో ఓమూల పాతబంగళా, ఆ పాతబంగళాలో కారు గేరేజి ఉంది.

ఆ కారు గేరేజిలో రామారావు కాపుర ముంటున్నాడు. అంటే, మార్వాడీ సేటుగారు మిక్కిలి దయకలవాడై గేరేజి ప్రక్కనే ఇంకోగది లాంటిది కట్టించి దాన్నీ, గేరేజీని నలభై రూపాయలకు రామారావుకు అద్దెకిచ్చాడు.

రామారావు కిందటినెల అద్దె బకాయి పడ్డాడు.

రామారావు భయపడ్డాడు. ఒకవంతు రాత్రి గడిచిన తరువాత "సేట్‌గారు తనను పేరెట్టి పిలవడం రామారావుకు దిగులైంది. రామారావు ఇదివరలో ఎప్పడూ బకాయిపడలేదు. క్రిందటి నెలలో భార్యను పుట్టింటికి పంపించాడు. అందుకని యీ నెల అద్దె యివ్వలేక పోయాడు. రామారావు గదివాకిలిదాటి బయటకు వచ్చాడు. సేట్ వరండాలో నిలుచుని పిలుస్తున్నాడు

రామారావు వరండాలోకి వచ్చాడు.

"చూశారా, రామారావుగారూ? ఈ కలాన్ని చూడండి జాగ్రత్తగా చూడండి. ఎంత ఖరీదవుతుందేమిటి?"

రామారావుకు ఆనందమైంది. అద్దె విషయం అడిగేందుకు కాదు సేట్ పిలిచింది రామారావు ఉత్సాహంగా చూశాడు. అలాంటి కలం రామారావు ఎప్పుడూ చూచి ఎరుగడు. పరిశీలించి చూశాడు బాగా తెలిసినవాడిలాగా. "అబ్బ చాలా ఖరీదవుతుందండి. ఇలాంటివి అసలు ఇప్పుడు దొరకనే దొరకటం లేదు" అన్నాడు. సేట్‌కు చాలా సంతోష మైంది

"ఎనభై రూపాయ లవుతుంది" అన్నాడు సేట్. రామారావు ఉత్సుకతతో చూశాడు దానివైపు.

"దొరికింది" అన్నాడు సేట్.

రామారావు అదిరిపడ్డాడు. తనది చాలా విలువైన వస్తువు ఏదో పోయి నట్లుగా వ్యధ కలిగింది అతనికి

చెప్పలేని అసూయ కలిగింది.

సేట్ చెప్పకుని పోతున్నాడు. రిక్షా వాడు చూశాడట ముందు. దాని ఖరీదు నాలుగు రూపాయలకంటే ఎక్కువ ఉండ

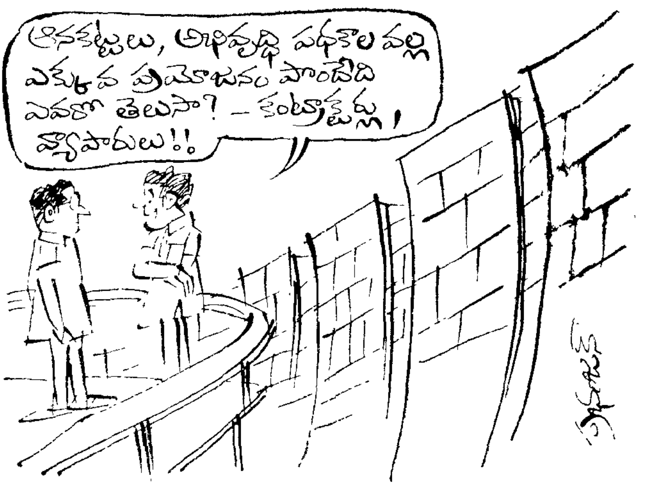

దని చెప్పాడట తాను. వాడు రెండు రూపాయలకు ఇస్తాడట తాను వాన కురవకముందే ఇల్లు చేరుకుని ఉన్నట్లయితే ఈ కలం యీవాళ తనకు చిక్కేది కాదు ఇంత పెద్ద వానకురవటం, తాను బజారులో చిక్కుపడిపోవటం, తనకు ఇంటిదగ్గర పని వుండటంవలన రిక్షావాడు రూపాయడిగినా, తాను ఒప్పుకుని రావడం, వచ్చినందుకు రోడ్డుమీద ఇంత మంచి కలం పడిఉండటం రిక్షావాడే చూచి తీసుకున్నా తనకు రావలసి ఉండటం అంతా చెప్పాడు.

రామారావుకు ఎంతో బాధకలిగింది.

సేట్ ఎంతో తృప్తిగా ఉన్నాడు. రామారావు యోగక్షేమాలు అడిగి కనుక్కున్నాడు. రామారావుకు మంటగా ఉంది. అసహ్యంగా ఉంది అసూయగా ఉంది. బాధగా ఉంది! కోపంగా ఉంది. సేట్‌కు నవ్వువస్తున్నది. తలుపుచాటున ఇంటావిడ నిలుచుని ఉంది. ఆమె కళ్లు ఉజ్జ్వలంగా ఉంటాయి ఎప్పుడు అని సేట్ హృదయం పలుకుతున్నది. సేట్ తృప్తిగా మాట్లాడుతున్నాడు

రామారావు సేట్‌దగ్గర సెలవు తీసుకొని తన గదిలోకి వెళ్ళాడు. పడుకున్నాడు నిద్ర రావటంలేదు. మనసు పరిపరివిధాల పోతున్నది. పరమేశ్వరునికి దరిద్రుల ఎడలగల నిర్దయకు అతని మనస్సు మిక్కిలి నొచ్చుకోసాగింది. రామారావుకు యీ సంఘటన చాలా విచిత్రంగా ఉంది. అదృష్టం అనేది నిజంగా ఉన్నదనిపిస్తున్నది. ఈ సంఘటన తన చెవినిబడకపోతే చాలా బావుండేది ఆ కలం తనకు దొరికితే తన నుండి సేట్ గుంజుకున్నట్లుగా బాధపడసాగాడు రామారావు. మాటిమాటికి

భగవంతుడి ఎడల అతడి మనస్సు అప్రసన్నం కాసాగింది. రామారావుకు కథలు వ్రాసే అలవాటుంది. చాలసేపటి వరకు యీ సంఘటనను గురించే ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు.

మహానగరం.

వానకురిసి వెలిసింది.

ఒకానొక పేటలో ఒక గల్లీలో ఒక చోట కల్లు దుకాణం ఉంది.

ఒక్క గంటలో మూడురూపాయలు సంపాదించిన రిక్షావాడొకడు ఆ సంతోషం పట్టలేక ఆ కల్లుపాకలో కూదిని కడుపు నిండా తాగుతున్నాడు.

ఇంకా సేపటికి వాడు ఇంటికి పోతాడు. మధ్యలో వాన కురిసింది కాబట్టి చౌకయిపోయిన మల్లెదండల్ని పొద్దుపోయి ఇంటికిపోతూ ఏ బ్రిడ్జిమీదనో వాడు కొనవచ్చు. కొన్నా నిమిషాలో ఇంటికి పోయి పెళ్ళాన్ని కొట్టవచ్చు. వాడి పెళ్లాం ఏడవనూ వచ్చు.

రామారావు రోడ్డుమీద దొరికిన కలాన్ని గురించి కథ వ్రాసి ముందు ముందు పదిరూపాయలు సంపాదించుకోవచ్చు. భగవంతుని దయావిహీనతకు నొచ్చుకుంటూ కూడా!

అదేనగరంలో మరోచోట, మరో పేటలో రాత్రి పొద్దుపోయిన తరువాత కృష్ణమూర్తి తారకు ఉత్తరం రాదామని కలంకోసం వెతుకొ్కని అది పోయిందని గ్రహించుకొని బావురుమని ఏడ్చి ఉండవచ్చు. తనకళ్లలో దూరం దూరంగా ప్రకాశిస్తున్న తారను తలచుకుని ఆమె యిచ్చిన కలాన్ని తాను హోటల్లో భోజనం చెయ్యడానికి వెళ్లేటప్పుడో, భోంచేసి వచ్చేప్పుడో పోగొట్టుకొన్నందుకు ఆ రాత్రంతా కుమిలి పోనూవచ్చు.

పాపం కృష్ణమూర్తి దిండులో తల దాచుకుని తారను గురించే ఆలోచించుకొంటున్నాడు.

సేట్ రతన్‌లాల్ ఎవరో తనదగ్గర 'కారు' తాకట్టుపెట్టి డబ్బు అడుగుతున్నట్లు కల కంటున్నాడు.

రిక్షావాడి భార్య 'తాగొచ్చావా సచ్చినోడా' అని, నోటికి వచ్చినట్టల్లా తిడుతూంది.

రామారావు కథ వ్రాసుకుంటున్నాడు ఆ రామారావును నేనే.

బ్యాంకు : వాతావరణం పొడిగా ఉన్నప్పుడు మీకు గొడుగును అరువిచ్చి, వాన మొదలైనప్పుడు దాన్ని తిరిగి ఇవ్వమని మిమ్మల్ని అడిగే సంస్థ.

—రాబర్ట్ ఫ్రాస్ట్.